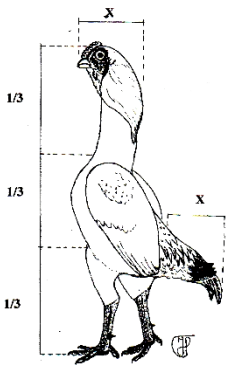
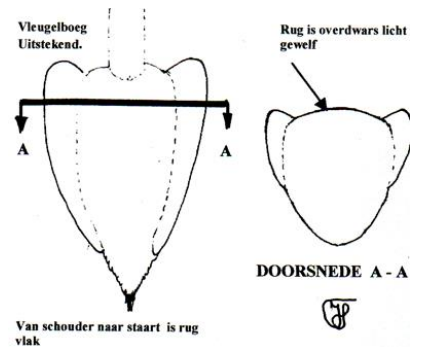

KO SHAMO

Ko Shamo's zijn erg populair in Japan en sinds decennia ook in Europa. De naam betekent eigenlijk 'kleine Thailander' hoewel vaak beweerd wordt dat de betekenis kleine vechter is. Je ziet deze kleine vechter steeds meer op tentoonstellingen in binnen en buitenland. Het is een vechtkriel die zonder veel kennis eenvoudig te houden is en waarmee gemakkelijk gefokt kan worden. Het gewicht van een Ko Shamo is ongeveer een kwart van de grote Shamo. Hij heeft net als als de grote Shamo een verticale uitdagende houding. Toch is de Ko Shamo beslist niet de krielvorm van de Shamo. Er is in Nederland wel een dwergvorm van gecreëerd van de O-Shamo door dhr. Awe Wulfte Palthe. Deze Shamokriel is totaal niet te vergelijken met de Ko Shamo. De Ko Shamo wordt weleens vergeleken met de Tosa Chibi welke niet op zijn plaats is omdat er duidelijk onderscheid is in type en algemene verschijningsvorm. De officiële Japanse standaard voor de Ko Shamo is gemaakt door de Nippon Kogata Hozonkai en The Japanese Fowls Association. Zoals bij alle vechthoenders is het uiterlijk, het type van het dier het meest belangrijke.

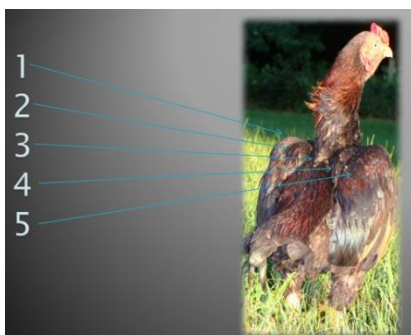
De Ko Shamo onderscheidt zich van andere krielen door zijn type. De hanen hebben een extreem verticale lichaams-houding. De kop, de hals en de borst vormen a.h.w. een rechte lijn en het hielgewricht. De hanen lopen als het ware op hun tenen. De Ko Shamo is in beeldvorming te verdelen in drie gedeelten van gelijke lengtes. 1/3 Kop - 1/3 Hals-Romp-en 1/3 . De X op deze afbeelding geeft aan dat de erg kort moet zijn. Zo ongeveer even lang als de koplengte. Schouders en vleugelboeg uitstekend gedragen maakt het type compleet.

De Ko Shamo moet een grote kop hebben, plat en breed met zware wenkbrauwen. De walnootkam, ook wel chrysantenkam genoemd moet stevig ingeplant op de kop staan en bedekt ongeveer 80% van de kop. In het ideale geval is de kambreedte gelijk aan de schedelbreedte en is de kam mooi symmetrisch. Het gezicht moet vlezig en gerimpeld zijn. De snavel is kort en massief met een sterk gebogen bovensnavel. De oorrellen moet vast aanvoelen en het dier mag geen oorrellen tonen. Een keelwam moet goed ontwikkeld zijn, maar mag niet neigen naar een losse keelwam zoals bij de Yamato. De ogen moeten diep in de kop liggen. Kenmerkend is de aanwezigheid van wenkbrauwen en vlezige rimpels als rondom het oog. De kleur variërend van parelwit tot lichtoranje. Lichtoranje is vaak bij jonge dieren.

Een belangrijke beoordelingscriterium is een korte, sterke gespierde romp. Deze moet steeds zwaar en hard aanvoelen. De schouders moeten duidelijk uitsteken en de vleugels worden relatief ver van het lichaam gedragen. Hoe hoger en hoe hoekiger de vleugels gedragen worden, hoe rechter het dier zal lijken. De vleugeluiteinden moeten goed opgetrokken zijn. Geronde schouders zijn lelijk en geen hoog predicaat waardig. De vleugels zijn gespierd en kort. Langs achter gezien moeten de uiteinden van de vleugels zich bevinden boven het begin van het zadelbehang en een V vormen tot aan de schouders

De haan is t.h.v. de schouders breedst. In bovenaanzicht is een 5-bogenlijn zichtbaar. Dit wordt gevormd door de rondingen van de vleugels (2), de opperarmen (2) en de rug (1). Voor een hoog predicaat moet dit aanwezig zijn bij volwassen hanen. De vleugels kort en compact zijn.

Een spleetvleugel is een niet zelden voorkomend eigenschap van de Ko Shamo. Dit verschijnsel mag geen enkele invloed uitoefenen op het predicaat. Op Europees niveau en dus ook in Nederland is deze aanvaard. Weliswaar met enkele restricties. De 'open vleugel' is in vele landen als een raskenmerk te beschouwen.

De borst behoort sterk gespierd en naar voren gedragen te zijn, rond uitstekend voor de vleugels. Links en rechts van het borstbeen is de huid onbevederd. De staart is kort en ahangend. Een rug-straatlijn hoek van maximaal 15 graden is

geen reden het predicaat te drukken. De staartstuurveren staan open en toont een zogenaamde garnalen staart.

De dijbenen moeten rond en lang zijn met zeer korte bevedering. De breed uit elkaar geplaatste loopbenen moeten voorzien zijn van minimaal vierrijen kleine hoekige schubben. In Japan stelt men dat de lengte van de poten dezelfde moet zijn als de lengte van de hals tot en met bovenkant schedel. De hennen zijn minder verticaal opgericht dan de hanen.

Bevedering

De Ko Shamo heeft een zeer harde en korte bevedering met weinig of geen dons. Door deze korte bevedering is de rode huid zichtbaar. Met name bij het borstbeen en rond de cloaca en. De zichtbare huid wordt ook steeds dikker als de Ko Shamo ouder wordt. met het ouder worden. Hennen zij blijven over het algemeen beter bevederd dan de hanen bij het ouder worden.

Kort halsbehang, is een ras eigenschap waarop het dier ook beoordeelt zal worden. De veren moeten ongeveer op 2 à 3cm vande hals basis eindigen. Daardoor toont de hals lang en dun aan de basis.

De Ko Shamo is echt karakter diertje. Als ze op de grond gezet worden, zullen de hanen dansen door rondjes te draaien en daarbij met hun vleugels te slaan. Dit heeft zeker een negatieve invloed op de conditie van de slagpennen die reeds tamelijk breekbaar zijn door de zeer korte bevedering. Door deze zeer korte bevedering en de bijna volledige afwezigheid van dons is de Ko Shamo wel wat gevoeliger voor de kou. Goede, eiwitrijke voeding zal ze beter bestand maken tegen kou. De Ko Shamo moet natuurlijk, net als andere hoenders een goed geïsoleerd, tochtvrij hok ter beschikking hebben welke beslist niet groot hoeft te zijn. De hanen kraaien matig en niet hard.

De kuikens met hun zeer kort dons lopen onmiddellijk sterk rechtop. Het combineren meerdere rassen is moeilijk, ze zijn vrij eenkennig. Volwassen hanen onderling zijn zeer onverdraagzaam en kunnen vechten tot de dood. Vaak beginnen ze onderling te vechten op een leeftijd van 2 à 3 maanden en de enige oplossing. Separeren in aparte is dan geboden.

De Ko Shamo is, meer dan de meeste rassen, gevoeliger voor bepaalde aandoeningen zoals bijvoorbeeld coccidiose en histomonose. Door hun zeer dichte en harde bespiering is onderhuids te vaccineren i.p.v. intramusculair.

Standaardmatige beschrijving:

ROMP:

Kort, breed en zeer opgericht.

KOP:

Kort met zeer brede schedel en overstekende wenkbrauwen; wangen goed ontwikkeld en uitstekend, waardoor het oog extra diep komt te liggen.; gezicht rood.

KAM:

Walnootkam, goed voorop de schedel geplaatst en met fijn werk bezet; kambasis niet te breed.

SNAVEL:

Kort en gebogen, sterk en breed; geel of geel met hoornachtige aanslag.

KINLELLEN:

Onopvallend, klein, rood; de keelwam is sterk ontwikkeld.

OORLELLEN:

Goed ontwikkeld; rood.

OGEN:

Groot en vurig; diepliggend; kleur variërend van parelwit tot lichtoranje.

HALS:

Lang en rechtop gedragen met slechts een flauwe buiging; de halsbevedering omsluit slecht de bovenhals.

RUG EN ZADEL:

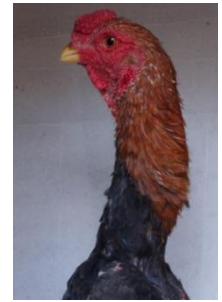
Vlak en middellang; breed in de schouders en naar achteren toe smaller wordend; zadel kort bevederd.

BORST:

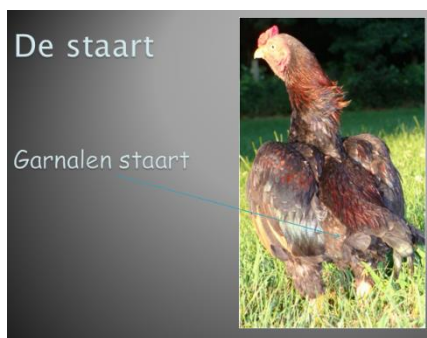
Breed en diep, weinig naar voren gedragen, hard gespierd; door de krappe bevedering is het borstbeen zichtbaar.

VLEUGELS:

Kort, breed, gerond en krachtig; de vleugeleinden enigszins onder het zadelbehang gedragen. Grote slagpennen, axiaalveer en kleine slagpennen in juiste volgorde goed gevouwen.

SCHOUDERS:

Breed en iets uitstaand gedragen.

STAART:

Kort en goed samengevouwen, afhankelijk gedragen; sikkels kort en slechts weinig gebogen. Twee à drie van de onderste staartstuurveren treden aan iedere zijde naar buiten en buigen iets naar boven.

ACHERLUIF:

Weinig ontwikkeld.

DIJEN:

Middellang, goed uit elkaar en evenwijdig aan elkaar geplaatst; door de krappe bevedering zijn deze over vrijwel de gehele lengte zichtbaar; een lichte hoek tussen dij en loopbeen is gewenst.

LOOPBENEN EN TENEN:

Middellang en krachtig; glad geschubd en vrij dik. De beenschubben zijn klein en in vier of meer rijen aanwezig; vier krachtige tenen; geel, bij donkere variëteiten is een hoornkleurige aanslag toegestaan; de voetzolen moeten geel zijn.

BEVEDERING:

Krap en vast aanliggend; donspartij nauwelijks ontwikkeld.

EVENTUELEN VERSCHILLEN TUSSEN HAAN EN HEN:

Nauwelijks. De hennen staan meestal iets minder verticaal.

	Haan	Hen
Gewicht:	800-1000 gram	600-800 gram
Ringmaat	15 mm	13 mm

KLEURSLAGEN BIJ KO SHAMO:

Wit, Zwart, Koekoek, Tarwe, Zilvertarwe Blauwtarwe en Roodporselein.

Ko Shamo's zijn vormvogels, kleur en tekening komen op de tweede plaats bij beoordeling. De kleur mag niet teveel afwijken van de standaardkleur.

In Nederland is aan de standaardbeschrijving de volgende noot toegevoegd:

Een Ko Shamo met een 'open vleugel' komt voor een positief predicaat in aanmerking als de grote en de kleine slagpennen in juiste aantallen aanwezig zijn, de vleugels goed aangesloten worden gedragen en er van buitenaf geen afwijking zichtbaar is. Het niet voldoen aan bovenstaande betekent dat het dier een O zal krijgen. Bij beoordeling gaat bij gelijke kwaliteit een dier met een gesloten vleugel altijd voor t.o.v. een dier met een 'open' vleugel.

